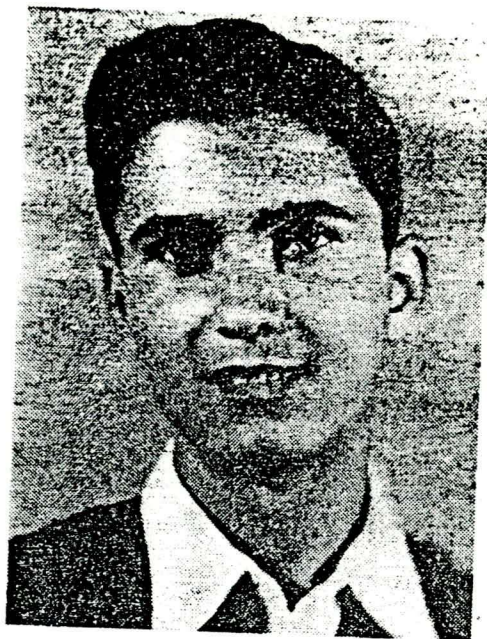

ארגס, שלמה

בן יעקב וּבִיָּה. נולד ביום י"ב בתמוז תרצ"א (27.6.1931) בירושלים. אחרי סיימו את לימודיו בבית-הספר היסודי של "כל ישראל חברים" השתלם בבית-הספר התיכון המקצועי שבירושלים בחשמלאות ועבודות-רדיו. במקצוע זה עבד ועזר בקיום המשפחה. מגיל י"ב הדריך ב"צופי-עקיבא" והיה חבר ה"הגנה". היה מ"כ בגדנ"ע. בתפקיד זה וגם כמדריך בתנועתו מילא כל חובה ואף את הפעוטה ביותר, מתוך מסירות ושמחה, עירנות ומרץ. בגלל הבנתו לנפש חבריו וחניכיו היה מקובל עליהם. בימי מלחמת-הקוממיות התנדב למאבק ומייד תפש עמדה בצבאנו הצעיר. באותם הימים כמעט שלא נמצא בבית; הוא היה מזועיק חברים לפעולה, יצא לביצורים והשתתף בכל משימה אחרת שנדרש לה. מקומו לא נפקד גם בשיירה שהביאה נשק להצלת-ירושלים. כעבור זמן מועט לא היסס והתיצב במפקדה מוכן ודרוך לקראת ההתקפה על העיר והעתיקה. מכל הקרבות בהם השתתף ניצל בנס. פעם הטיף לו אביו מוסר על היעדרו מן הבית ועל שובו בשעה מאוחרת בלילה, אך תשובתו היתה: "כמוני כשאר הבחורים; אני יקר לכם והם להוריהם; אך כולנו יקרים פי כמה וכמה למולדת — ועלינו לשחררה". סמוך לאותו זמן התחיל חש בראשו אבל מיחושו זה לא מנע אותו ממילוי התפקידים המוטלים עליו. הוא נפל למשכב והוכנס לבית-החולים ואף בשכבו על ערש-דוי לא פסק מלהזכיר את הקרבות בהם השתתף ואת חבריו שנפצעו ונפלו מתוך שלא היו מאומנים בנשק. שאיפתו היחידה היתה כי בקומו ממחלתו יאמן נוער בשימוש בנשק, אך הוא לא זכה לכך וכתום שבעה חדשי-שכיבה בבית-החולים, ביום כ"ד באב תש"ט (19.8.1949), נפטר במחלתו הקשה והממושכת. הובא לקבורה בבית-הקברות בשייך-באדר ב' וביום י"ז בסיון תשי"א (21.6.1951) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בניסן תש"י הוציא "שבט עקיבא" חוברת בשם "לדמות", הכוללת קובץ מאמרים עליו.